

til at tro, at dette Forhold har været medvirkende dertil. Jeg indrømmer, at dette er en meget vigtig Sag særlig for Slagelse, og Spørgsmaalet vil være, om man er bedst tjent med to Stationer, en noget nord for Byen og en syd for Byen, eller man skal have en ny Centralstation ved Byen, og om man bør ofre den Sum af over 1 Million Kroner, som dertil kræves for at stifte Slagelse denne ene Station. Jeg kan ikke nægte, at Spørgsmaalet maa for mig stille sig noget tvivlsomt, men det følger af sig selv, at der ikke er Tale om, og det vilde heller ikke kunne nytte, om jeg som Indenrigsminister havde indtaget det Standpunkt at betragte Sagen som afgjort; tværtimod, det maa bero paa Overveielser, som man kan komme til, naar Sagen er bleven indbragt til Prøvelse i et Udvalg. Det ærede Medlem nævnedes vel, at der vilde kunne spares en Del i de aarlige Udgifter dels ved Jernbanestationens Røgt og dels paa Postvæsenets Omraade. Hvad Besparelsen ved Jernbanestationens Røgt angaar, kan jeg jo ikke nægte, at der vel vil kunne blive en saadan Besparelse, men jeg tror ikke, at den vil blive ret stor, det kan være paa enkelte Poster maaste; og hvad Postvæsenet angaar, vil der vel nok kunne komme nogen Besparelse, men om den vil blive saa forbausende stor, som det ærede Medlem nævnedes, er jeg ikke i Stand til at afgjøre i Diebliffet; dette ville vi kunne komme til nærmere at undersøge. Hvis der bliver Tale om Udvalgsbehandling, saaledes som det ærede Medlem antydede, skal jeg naturligvis være meget beredvillig til at give alle de Oplysninger, jeg i saa Henseende raader over. Spørgsmaalet vil selvfølgelig da komme under en senere Overveielse, end det hidtil har været, men jeg kan kun sige, at den Undersøgelse, Ministeriet har været i Stand til at anstille, har været støttet paa saakaldte Oplysninger, og derefter har det stillet sig noget tvivlsomt for mig, om man skal ofre 1,154,000 Kr. paa at flytte denne Station et lille Stykke nær ind til Slagelse. For Driftens Bedkommende tror jeg ikke, at nogen Ulempe vil flyde af den Ordning, som er foreslaaet i Lovforslaget. — Hertil skal jeg for Tiden indskrænke mig.

Da Ingen hyderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Rump: Jeg skal tillade mig at foreslaa nedsat et Udvalg. Hvis man nedsetter et Udvalg om dette Lovforslag, anser jeg det for det Sandstynligste, at man til dette ogsaa vil henvise det følgende Lovforslag. Da det saa vil være ønskeligt, at man i Udvalget kan have Medlemmer, som ere lokaliserede paa begge Steder, skal jeg foreslaa, at Udvalget bliver paa 9 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af Rump

vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var.

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Hobro til Logtør.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen jattes under Forhandling.

Suel: Det Lovforslag, som her foreligger, er fremkommet efter Beboernes stærke og i mange Aar udtalte Ønske om at komme i Forbindelse med Jernbanenettet, og jeg kan derfor kun udtale en Tak fra den Del af min Kreds, som bliver berørt deraf, til den høitærede Indenrigsminister, fordi han har imodkommet de Krav, der i saa Henseende ere stillede fra Beboernes Side. Den Egn, der er Tale om, er ikke nogen velhavende Egn, men den spiller dog en stor Rolle i den jydste Provinds, og Banen vil foruden at betjene det Oppland, der findes paa Stedet, tillige kunne blive en Bane, der kan benyttes af Egnene nord for Fjorden, der ere rigere end den Egn, hvorigjennem Banen skal gaa, og som i høi Grad trænger til at komme i Forbindelse med det øvrige Banenet. Den Egn, hvis Krav skulde fyldestgøres ved denne Jernbane, er omtrent 20 Kvadratmil stor og har omtrent 30,000 Indbyggere. Jeg forstaar selvfølgelig godt, at der fra ærede Kollegers Side kan være stærk Tvivl til Stede om, hvorvidt en saadan Egn har tilstrækkeligt Omraade til en Jernbane, men paa den anden Side vil det vistnok heller ikke negtes, at netop en saadan fattig Egn kan trænge til at hjælpes Noget op. Det maa ogsaa erkjendes, at naar Be-